

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 601/2019
18.06.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Зорана Станимировића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Зорана Станимировића, адвоката Момчила Булатовића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К бр. 477/17 од 26.09.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1231/18 од 06.02.2019. године, у седници већа одржаној дана 18.06.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Зорана Станимировића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К бр. 477/17 од 26.09.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1231/18 од 06.02.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К бр. 477/17 од 26.09.2018. године окривљени Зоран Станимировић оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године и два месеца.

Истом пресудом на основу члана 261. и 264. ЗКП, окривљени Зоран Станимировић је обавезан да плати трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1231/18 од 06.02.2019. године усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Београду преиначена је пресуда Вишег суда у Београду К бр. 477/17 од 26.09.2018. године тако што је Апелациони суд у Београду окривљеног Зорана Станимировића, због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ за које је оглашен кривим првостепеном пресудом осудио на казну затвора у трајању од четири године, док су жалбе окривљеног Зорана Станимировића и

његовог браниоца одбијене као неосноване и у непреиначеном делу првостепена пресуда потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Зорана Станимировића, адвокат Момчило Булатовић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) и 9) и члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине у целини и предмет врати на поновну одлуку првостепеном суду, да у смислу члана 488. став 2. ЗКП буде обавештен о седници већа, а у смислу члана 488. став 3. ЗКП одреди да се извршење казне одложи.

Разматрајући захтев за заштиту законитости, на седници већа одржаној сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Зорана Станимировића је неоснован.

Бранилац окривљеног Зорана Станимировића у захтеву наводи да је у овом кривичном поступку вођен јединствени поступак против окривљеног АА и окривљеног Зорана Станимировића, који је раздвојен, а исти судија који је донео пресуду у односу на окривљеног АА је касније донео пресуду против окривљеног Зорана Станимировића, иако је претходно већ формирао своје мишљење у односу на овај предмет. Према наводима захтева, наведено представља чињеницу која спречава истог судију да учествује у вршењу судијске дужности у предмету против окривљеног Зорана Станимировића, па је првостепеном пресудом учињена је битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП.

У вези са наведеним бранилац окривљеног Зорана Станимировића указује на то да је управо због већ унапред формираног мишљења доношењем пресуде против окривљеног АА дошло до прекорачења оптужбе, јер је тужилаштво након доношења пресуде против окривљеног АА изменило оптужницу, а суд је прекорачио оптужбу, тако што је у изреку пресуде унео навод да је окривљени АА пресудом Вишег суда у Београду К бр. 455/16 од 12.09.2017. године осуђен због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, што не представља козметичку измену, већ чињеницу која доводи у неповољнији процесноправни положај окривљеног Зорана Станимировића, чиме је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 439. став 1. тачка 9) ЗКП.

Бранилац окривљеног Зорана Станимировића у захтеву наводи и да се пресуда против окривљеног Зорана Станимировића није могла заснивати на исказу АА који је био саоптужен са окривљеним Зораном Станимировићем, у јединственом поступку, који је касније раздвојен, па је одбрана била лишена могућности да на било који начин доведе у сумњу чињенице из исказа раније саоптуженог АА на који начин је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП-а.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује неоснованим. Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног Зорана Станимировића истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани, и у образложењу пресуде је дао јасне и довољне разлоге да нису постојали услови за примену одредбе члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП, који се односе на изузеће судије од поступања у предмету (страна 3. став 2. другостепене пресуде), да није повређен објективни идентитет оптужбе и пресуде (страна 2. став 11. другостепене пресуде), као и да није било потребе за саслушање раније саокривљеног АА у својству сведока, јер је суд исказ раније окривљеног АА читао у смислу одредбе члана 406. став 1. тачка 5. ЗКП (страна 3. став 6. другостепене пресуде), које разлоге Врховни касациони суд у свему прихвата, и у смислу члана 491. став 2. ЗКП, на њих упућује.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић